

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemati v Gorici na dor pošljama:

Vse leto 1
Pol leta 20
Četrt leta 1

Pri oznanilih tudi po-
staničah se plačuje za navadno, izstop-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 2
6 3

Za večje čake po prostu.

SOČA

Pozne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnici v gosposki ulici, blizu „treh kion“, na starem trgu in v namski ulici.

Do tsi naj se blagovoljno pošiljajo mednarodni „Soča“ v Gorici v Hilarijanski ulici, naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce st. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepreprožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri opravištvu.

Poročilo dr. Jos. Tonklija pred volilec v Kobaridu.

(Konec.)

Gledé davkov je previdela cela desnica državne zbornice, da je treba na to delati, da se odpravi pogubljivi, od prejšnjih ustavoverskih vlad podedovani letni deficit (Da! prav dobro!), in doseže ravnovaga med državnimi dohodki in stroški. Zategadel pa je bilo treba urejenja starih in vpeljanja novih davkov.

K prvem spada zemljiščni in hišni davek in colnina; k drugim borsni in progresivni osebni dohodninski davek.

Zemljiščni davek se ni povečal, in je ostal pri dosedanjih vsoti; za tiste pa, ki morajo vsled predeležanih in zboljšanih zemljišč ali vsled novega cenjenja zemljišč sploh viši davek plačavati, se je pa dovolila desetletna progresivna plačevalna doba, tako da oni plačajo v prvem letu le desetino, in leto za letom desetino več in v desetem letu še le celi povišani davek.

Hišni davek se je tako uredil, da premožniši posestniki in graščaki večji davek nego reveži plačujejo, tako da se bo tudi ta davek dal prenašati.

Colninski davek se je pa največ zvišal gledé takih od zunaj vpeljanih rečij, katere ne spadajo k najpotrebnejšim stvarim življenja, in ta davek bo dal veliko vsoto državnemu zalogu.

K novim davkom, ki se imajo vpeljati, spada borsni in progresivni osebni dohodninski davek; vpeljanje prvega je sprožil klub desnega središča, in je predložil za to posebno postavbo, pri kateri sem tudi jaz sodeloval; dohodninski davek bo pa predložilo ministerstvo samo državnemu zboru v prihodnji sesiji. Kedar bosta še ta davka vpeljana, doseglja se bo gotovo ravnovaga med državnimi dohodki in stroški, in potem bo popolnoma državno gospodarstvo urejeno. (Dobro, dobro! Bog hotel!)

Da sta ministerstvo in desnica, večina državnega zbora, hodila pravo pot na gospodarskem polju, temu je pričla, da se je državni kredit v zadnjih treh letih zdatno zboljšal, in da so se obresti za posojenje kapitalov pa znižale; in sedaj ni treba vladi moleđvati pri tujcih za državna posojila, marveč se za prednost vladi denarjev posojevati puljo židovski in kristjanski kapitalisti, tako da je vladi mogoče oddajati posojila po tako ugodni ceni, kar se pred nikdar ni moglo doseči.

Gledé narodne ravnopravnosti, to je izpeljanja tudi Slovincem ustavno zagotovljenega prava rabe svojega jezika v šolah in uradih, sem se boril v društvu z vsemi slovenskimi poslanci, da se vpelje slovenski jezik v srednje šole in pa v vse cesarke urade, in sem tudi jaz v to pripomogel, da je ministerstvo dovolilo, da postane na Kranjskem v nižjih gimnazijah slovenski kot učni jezik (Živio!), in da na Kranjskem in Štajerskem ne odbijajo več pri sodnijah slovenskih vlog. (Dobro!)

Kar velja za Kranjsko gledé učnega jezika na srednjih šolah, veljati bo moralo tudi pri nas (Dobro, prav dobro! živio!), ker sedaj ni več izgovora, da nimamo za to pripravnih šolskih knjig.

Slovenski možje! kar je voda za ribe, kar je zrak za druge živali in človeka, to je jezik za ljudstva, za narode; kakor riba brez vode in človek brez zraka ne more živeti, tako ne more živeti noben narod brez jezika (Tako je!) Slovenski narod je, živi; toraj ima pravico terjati, da se mu neprikradena dovoli raba njegovega slovenskega jezika v vseh šolah, v vseh uradih, v javnih življenjih sploh. (Istina je!)

Ljudska omika sloni na narodni ljudski šoli; toraj ima biti in ostati za slovenski rod v ljudskih šolah slovenski kot učni jezik. Kakor je za Nemce ljudska šola nemška, za Lahe laška, za Francoze francoska, tako mora biti za Slovence ljudska šola slovenska. (Tako je! Dobro, prav dobro!)

Mi nismo sovražniki nemškega jezika, ali kar sovražimo iz dna duše, to je potujčevanje našega naroda; vpeljanje nemškega jezika v ljudsko šolo pa pomeni pouččenjanje, potujčenje Slovincem, in zatorej se moramo z vso močjo upreti vpeljanju nemškega jezika v ljudsko šolo (Dobro, prav dobro!)

Mi priznavamo važnost in potrebo znanja nemškega jezika gledé kulturnega pomena in pa kot posrednik med nami in drugimi avstrijskimi narodi (Da!); zato mu hočemo odmeriti primeren prostor na meščanskih, trgovskih in srednjih šolah, na katerih naj bi se nemški jezik podučeval kot obligaten predmet; in to zadostuje, ker na podlagi maternega jezika se laže tudi nemškega in vsakega drugega jezika naučimo; a na ljudski šoli se nikjer ne podučuje še drugi jezik poleg narodnega, in kar velja za vse druge narode, veljati mora tudi za nas Slovence, ako hočemo dospeti do višje narodne kulture, kakor drugi narodi, kar v resnici hočemo!

Gledé jezika v uradih, je vsem znano in ne pre-

pirno, da so uradi in uradniki zaradi ljudstva vstanovljeni in postavljeni in ne narobe (Večkrat: prav dobro!); zatorej morajo uradniki uradovati v jeziku, ljudstvu umevnem, torej v narodnem, in za slovensko ljudstvo v slovenskem jeziku (Bog Vas živi!); kdor hoče slovenskemu ljudstvu služiti in iz njegovih davkov plačo dobivati; ta mora znati slovenski jezik (Bog živi! živio!). Tako je pri vseh narodih; na Nemškem je uradni jezik nemški, na Laškem laški, na Francoskem francoski; tako ima veljati tudi za nas in na Slovenskem ima biti uradni jezik slovenski; tako velevala člen 19. ustanovnega prava. To je nam obljubljeno v prostolnem govoru, kar je program sedanje vlade. (Tako je.) Sedanje ministerstvo ima trdno voljo izpeljati narodno enakopravnost tudi nam Slovincem in storiti mir in spravo med narodi; in zatorej sem ga podpiral tudi jaz in ga bom še nadalje, dokler se bo tega programa dejanstveno držalo (Dobro! živio!).

Dragi rojaki! človeku je prirojena vera, narodnost in patrijotizem, to je ljubezen do države in do svojega vladarja! Kdor zamani vero ali narodnost, ta zgubi tudi svoj značaj in patrijotizem, in postane lahko izdajalec domovine in države (Dobro! Značajnosti treba!). Kar velja od posamičnega človeka, to velja tudi za narode. (Res je tako.)

Slovenski narod ljubi svojo vero, svojo narodnost, domovino in svojega mu priljubljenega viteškega vladarja; kdor nam zabranjuje izvodenje narodne enakopravnosti, ta nas hoče potujčiti, bodisi z germanizacijo bodisi z italianizacijo; in hoče pripraviti nas sposobne za vtopljenje v pangermanizem ali v panitalianizem, zatorej je tak človek ne samo naš sovražnik, ampak on je tudi sovražnik države, sovražnik Avstrije (Strela udri! Tako je!)

Avstriji na zunaj žuga nevarnost le od pangermanizma in panitalianizma; za prvega se poganjajo vitezi od pšenične plave cvetice, za drugega Irredenta.

Ultrancaško viteze pa stori knez Bismark sam neškodljive s tem, da vidi v močni na znotraj pomirjeni in mogočni Avstriji, svoji zaveznici večji interes, večje poročstvo za obstoj nemškega cesarstva, kot v aneksiji avstrijsko-nemških dežel z nemškim cesarstvom, in zatorej obsojuje on sam izdajno delovanje plavocvetičnih avstrijskih vitezev.

Laško Irredento pa so gojile vse doseganje ustavoverne vlade, ker so podpirale lahonstvo na Primorskem (žalibog!) in Slovane pa na zid, na steno pritiskale. Ker na Primorskem bivajo zraven manjšine

LISTEK.

Instrukcija

deželnemu glavarju goriškemu na početku 18. stoletja, ali navod njegovemu delovanju.

(Konec.)

15. Če bi se ali na Goriškem ali v sosednjih deželah kuga prikazala, naj obda mejo s stražo in vse previdnosti soper kugo porabi, kakor so zaznamovane v „infekcijskem redu“, ki je v notranji Avstriji navaden; ob jednem pa naj stvar nemudoma v Gradec oznani. 16. Naj pazi zlasti na beneško mejo; naj skrbi, da se ob času mira panti ne vnamejo, zanečeni od zunaj; ob vojskinem času pa naj skrbno mejo straži in o njej poizvedla ter kar izve nemudoma naznanja. 17. Drugače naj vjudno občuje z beneškimi uradniki v Palminovi ali v Vidmu, in sicer „pari statu“; pa naj ne bode preprijazen z njimi, da se ne bode ljudstvo pohujševalo, in naj vselej poprej vlado za dovoljenje prosil, če se bode hotel več nego jeden dan na Beneškem muditi. 18. Ker goriški hudo delniki in roparji na Beneško in v novejšem času tudi na Gradiščansko utekajo, naj se glavar pogodi z republiko, da ne bode teh prikrivala in na svojem trpela, nego glavarju izročevala, da se bodo po zaslužnji kaznovali. 19. Cesar ne dovoljuje, da bi se takomenovani oglejski patrijarh niti svetne, niti v du-

hovne posle avstrijskih dežel vtikal, ali da bi avstrijski podložniki njegove ukaze in povelja izpolnivali ali pa, pri njem pomoči iskali. Zato naj glavar posebno dobro pazi, da ne bode patrijarh avstrijskim podložnikom nič zapovedoval. Oni pa, ki bi pri njem kake koli pomoči iskali, naj se brez vse mitosti podanih resolucijah kaznujejo. Duhovnikom in župnikom, ki bi se kaj takega predrznili, naj hitro odvzame „temporalia“, in naj vselej prigodek vladi naznani. Poprej pa naj se posvetuje o protipoveljih z goriškim naddijakonom ter s škofoma v Ljubljani in v Trstu. Goriški naddijakon je bil patrijarhov namestnik za avstrijski del oglejskega patrijarhata. 20. Glavar naj pazi, da bodo vse druge jurisdikcije, kakor tudi goriški magistrat, redne protokole imele in da bodo sodile v kriminalnih zadevah po „Karolini“ le v onih slučajih, ki niso ondi zaznamovani, po „Jus commune“ navadnem rimskem pravu.

Posebno naj pazi, da se ne predrzne goriški naddijakon „personas Clericales in causis civilibus“ (duhovnih oseb v posvetnih zadevah) soditi, in da si ne bo prilaščeval „Jus Patronatus et Advocatiae“ (pravice patronata in cerkvenega odvetništva). Tudi naj pazi, da ne pripomore goriški „gastaldo“ (oskrbnik) kakemu meščanu k begu, da bi tako kazni ušel. V tem slučaju naj glavar sam zločinca prijeto ukaže, a potem naj ga izroči njegovi redni sodnji. — Tako naj tudi pazi, da se ne bode kdo z denarjem iz joče odkupil, ali da bi koga zaradi majhnega pregreška prehudo ne kaznovali. Zlasti pa naj se varuje glavar koga poni-

lostiti, ker to je le cesarjeva predpravica. 21. Ako najde glavar stara pisma, tikajčca se cesarskih pravic ali deželnih naredeb in navad, naj jih izroči cesarskemu arhivu v Gradcu. 22. Ob prehodih čez Sočo in Vipavo, kakor tudi na Krasu in drugod, kder bi bilo to potrebno, naj postavi glavar stražnike, da ne bode kak tujec in zlasti, kak Benečan domačinov vznemirjeval in proti vladi šuntal. 23. Glavar naj tudi pazi, da ne bodo avstrijski in beneški šuntarji ter hudo delniki v zvezi med seboj, in da si ne bodo drug drugemu pomočnikov pošiljali. 24. Ko bi mušketerji na goriškem gradu ne zadostovali kak nemir zadušiti, sme glavar vse goriško meščanstvo na pomoč poklicati in, če je potreba, tudi deželne rokavce ali „Cernide“. 25. Ko bi se hoteli kupci in rokodelci iz drugih dežel, ki so pa poštevne in krščanskega obnašanja, na Goriško naseliti, naj to glavar pospešuje ter naj jih brani, da tako dobiček doma ostane in da ne pojde denar na Beneško. 26. Temnice naj dá tako popraviti, da ne bodo mogli jetniki skozi okna ali čez zid uhajati. K tem, ki so na smrt obsojeni, ne sme drugih puščati, nego le zveste stražarje; in skrbno naj opazuje vsakega, ki bode z njimi občeval. 27. Za Goriško, Trst z okolico in za avstrijsko Istro z Reko postavil je cesar posebnega rabeljna s sedežem v Gorici. Ta naj bode v vsem goriškemu glavarju podložen in naj dobiva tudi od njega plačo, katero bodo po primeri skladale vse jurisdikcije na Primorskem, kakor bode posebno povelje določilo. 28. Glavar ali kot njegov namestnik deželni oskrbnik naj bode ved-

Lahov le Slovani, državi in presvitleni cesarju in njegovi prevzvišeni dinastiji neomahljivo udani, se zatore Irredenta le s Slovani zatreti (Božja pomoč), s tem, da se vsi Slovenci na jugu združijo v eno samo upravno skupino, Slovenijo ali Ilirijo, in da se jim podeli polna in neomejena narodna ravnopravnost, ker združena Slovenija ali Ilirija postala bo tako močna trdnjava, da si na njej ra. bijejo irredentarci vse svoje glave. In v to Bog pomoz!

Dopisi.

V Gorici, 1. okt. — V zadnji št. vilki „Soča“ ste popisali veliko slovesnost, ki se je vršila danes teden v Trstu. Dovolite, da jaz nekoliko dodam, kako smo se iz Trsta vračali. Prvi dan je bil, kakor ste že Vi omenili, veličasten in lep, drugi pa kisel. Kmalu po sedmi uri smo prišli na Molo s. Carlo, da bi se peljali v Miramar, kakor je bilo v programu naznačeno. Za nami pridejo zagrebški Sokolci in drugi, ki so se bili udeležili prjšnje svečanosti: nekateri našinci so bili prišli celo tisto jutro z jutranjim vlakom v Trst, da bi se udeležili morske vožnje. Čakali smo dolgo, da bi se prikazal Lloydov parnik, pa ga ni bilo; tudi ni bilo nikogar zraven, da bi nam povedal, ali pojdemo v Miramar ali ne. To je zbudilo med čakajočimi nevoljo, nekateri so med zobmi celo kleli. Ko je pretekla osma ura, ob kateri bi se bila morala pot nastopiti, so se nekateri vrnili z Mola s. Carlo in so šli v razstavo, in ti so bili še srečni. Drugi so hoteli ostati pri svojem namenu in so prašali tam stoječega kapitana ali kaj, ali bi jih hotel peljati v Miramar. Hitro je bil za vožnjo pripravljen, vzame od vsakega deležnika en gold. in jih pelje pred grad. Tu pové poštenovič, da Miramar ni odprt, in pelje svoje ljudi nazaj v Trst. Ti so se torej do dobrega spekli. Naši godci so upali, da se popeljejo po morji, in da bodo med potom svirali kako lepo za razvedrenje in kratek čas. Ko jim je ta up splaval po morji, so klavnici hodili po Trstu, ali pa so šli v razstavo. Za razstavo so bili oznanjeni vstopni listki po znižani ceni; popraševali smo po njih na mestu, kjer so rekli, da se bodo dobivali, pa zastoni, ker na tisto mesto niso bili še dospeli. Plačali smo torej polno ceno za listek in smo dobili pravico do razstave, s katero smo se celi dan bavili. Kako je v razstavi, naj kdo drugi popisuje, ki je za to sposoben; moje pero je za take reči preokorno.

Popoldne smo se zbrali med četrto in peto uro na tržaški postaji; naš podpredsednik nam je razdelil vozne liste, kakor nam je bil že v Gorici naznanil; potem smo šli na kolodvor, kjer so pripravljali vozove za vlak v Gorico. Ker smo bili zgodnji, in je bilo treba čakati, vrežejo naši veteranci eno prav lepo, ki se je med zidovi odmevala, in katero so ljudje, kolikor je bilo mogoče videti, radi poslušali. Potem zagodejo še drugo in tretjo za slovo od Tržčanov, ki so nas gledali. Ko se vlak začne pomikati, začne godba svirati, med tem ko drugi pozdravljajo in odzdravljajo. Ob cesti, ki pelje iz Trsta na Opčino, in

no pri sejah tribunala navzoč, in naj posebno na to pazi, da je ne bodo več izbirali, kakor se je to do sedaj godilo, za prisednike nesposobni in nevedni ljudje, rego taki, ki imajo postavno starost, in so v pravnih stvareh ter deželnih postavah izvedeni. 30. Naj pazi tudi na javne notarje, po katerih se večkrat velike krivice in sleparije godé. Glavar naj se sam prepriča o njih poštenji in zmožnosti, in naj le take v službi potrjuje, kateri se mu bodo zmožni zdeli. Tako naj pazi tudi na notarske pisarje. 31. Z veliko nevoljo je moral cesar slišati, da se je goriški tribunal večkrat predelati. Naj glavar pazi, da se to nikoli več ne ponovi. 32. Naj glavar od ribarjev in drugih, ki živéž prevažajo, ne terjá čezpostavnih plačil po imenu „regalij“. 33. Naj glavar preiskuje, kaj se je na Goriškem gledé cesarskih regalij (cesarju pripadajočih užtkov in pravic) kakor n. pr.: „jurisdictiones, emphiteuses et vel maxime feuda“, katere so baje jako raztresene, poizgubilo. 34. Ker je naveda, da se, kakor v drugih deželah, tudi na Goriškem deželni stanoví enkrat na leto k deželnemu zboru shajajo, h kateremu pošilja cesar svoje komisarje, zato naj skrbi deželni glavar, da se bodo cesarska zahtevanja hitro obravnavala brez dolgih replik, in da se bode erarju (cesarski blagajnici) več vsota vsako leto dovoljevala, kakor se je to do tedaj godilo, ter da se ta vsota hitro in natančno odrajtuje. Skrbi naj tudi, da se ne bodo seje deželnega zbora dolgo zavlakvale kakor se je do zdaj godilo; nego da se hitro sklenejo, ter da stanoví odidejo domov „mit der gewöhnlichen Schadlosverschreibung“, to je proti plačilu ali odškodnini. — Prepis te instrukcije potrjen od grofa Rabatte, barona v Dornbergu, gospoda Kanalskega, kapitana „Illustrissimi Principalis Comitatus Coritiacae ac Capitani Administrativus Gradiscae et Aquileae, v Gorici 30. jan. 1737), nahaja se v grofovskem arhivu v Tolminu, sedaj v lasti g. notarja Dr. Premiersteina.)

po oknih ondašnjih hiš bilo je videti mnogo ljudstva, ki so nas pozdravljali z besedo, s klobuki in z rebci; naznanjali so nam takó, da smo jim bili ljubi gosti, in da jim je naša godba dopadala. Se vé, da na naših vozovih smo skoz okno ravno tako odgovarjali s pozdravi, klobuki in rebci. — Ko smo se peljali mimo Miramara, so godci spet zagodli; potem so pa včasih peli, včasih godli, tako da je bila prijetna vožnja. Vlak je vozil silno hitro, morebiti se mu je mudilo. Na Brežini je stopil na naš vlak deželni glavar goriški, mestni župan je bil že od Trsta z nami. Tako so se peljale z enim vlakom vse goriške oblasti: glavar, župan, čitalnica, podporno društvo in veteranska godba v znamenje, da v naši deželi lahko živiti dve narodnosti v miru ena pri drugi, samo če hočeti. — Ko smo se bližali goriški postaji, začnejo veterani zopet svirati ter ne jenjajo, dokler se ni vlak ustavil. Kar je bilo ljudij na postaji, so poslušali in gledali. Ko smo bili zunaj postaje, izroči naš voditelj zastavo g. Koršiču, zastavonoši. Godba se vstopi v vrsto, za njo zastava, za zastavo pa društveniki. Godci zagodejo in celi sprevod se začne pomikati. Na levi in desni ob cesti so nas spremljali potniki, ki so se bili pripeljali iz Trsta, in sprhajalci, ki so se vračali, ko so nas srečavali. — Ko smo se bližali gledišču, so najbrže mislili, da je prišla vojaška godba goriškega regimenta iz Trsta, ker vsi gospodje, ki so v kavarni kavo pili, so prišli pred vrata, kakor bi delali špalir. Njim nasproti je bilo pa obilno drugega ljudstva, ki se je zbralo, ko je slišalo godbo. Z vihrajočo društveno zastavo smo šli mimo gledišča in za mesnicami na Travnik. Godba nas je spremljala do društvenega stanovanja v Stabilovi hiši. Po mestnih ulicah se je bilo pridružilo po obeh straneh toliko radovednežev, da ni bilo mogoče razločiti, kje končujejo društveniki, in kje začenjajo drugi. Ves Travnik je bil na nogah. Pred Stabilovo hišo se godba ustavi in svira tako dolgo, da je šla zastava skoz vežo in dvor. Potem so godci prejenjali in so šli k Jozelnu. — Konec potovanja mi je najbolj dopadel, ker smo imeli priložnost, da smo naši zastavi čast skazali, in da smo je pri obilnem udeležstvu in z domačo godbo spremljali skoz mesto do društvenih prostorov. Kadar ima kako društvo toliko moči v sebi, da samo sebe v svoji zastavi takó časti, je že vredno, da živi. Zato kličem: Na zdar goriškemu podpornemu društvu in čitalnici!

Iz ajdovskega okraja, 2. oktobra. Pri sl. c. kr. davkarjih v Ajdovščini se stranke bolj in bolj po nepotrebnem nadlegujejo. Da se vsi oglasijo, ki to trditev lahko dokažejo, imela bi „Soča“ vkljub prilagam premalo prostora, zaradi tega tudi jez za danes samo le nekatere dogodke omenim. Da se je odmerila 1881 pristojbina za to desetletje, treba je bilo napraviti nove napovedi vsega premoženja, od kterega se ima pristojbina plačevati. Naročeno je bilo, te napovedi odposlati naravnost odseku za pristojbine pri sl. c. kr. finančni direkciji v Trstu, in ta jih je poslala sl. c. kr. davkarjem v pregled in potrditev dotičnih podatkov. Da je omenjeni odsek tu pa tam sl. c. kr. davkarije pokaral, zakrivil gotovo ni so napovedovalcine župani in ne cerkvena oskrbništa, pa vendar so se morali pokoriti. Sl. c. kr. davkarija v Ajdovščini jih je namreč, ne glede, je li priležno ali ne, poziviljala ob določenih dneh in določeni uri v uradne sobe glede malonkostnih pojasnil, ktere bi bil mogel vsak brez zamude časa in brez stroškov pismeno podati. Takih pismenih pozivov hranijo posamezniki po tri, tudi po pet. — Da davkarskega eksekutorja, kterega rudeče obšita kapa že otroke straši, nikdor ni vesel, je znano. Nevolja pa zgrabi človeka, ko vdobi po tej poti zaporedoma opomine za že plačane davke. Pa Bog ne daj, da se zoper tako nepostavno ravnanje osebno pritožiš, ker na pritožbo dobiš v odgovor: „Hier haben Sie zu schweigen!“ Pri tej davkariji ima tudi drugod neznana postava veljavo: vsak, ki ima kaj potegniti, mora priti osebno, ali pa posla pooblastiti. Zgodilo se je, da je došel posel s postavno narajeno pobotnico, pa brez pooblastila po denar. Sprejet je bil z besedami, iz kterih vsak državni pravdnik lahko skleplje pravdo za žaljenje časti. Prašam samo: Ako dotični zgubi pobotnico (: ta izgovor velja v Ajdovščini) s pooblastilom vred in jo vdobi nepošteni človek, bo li potem sl. c. kr. davkarija že izplačani znesek povrnila? Ako pa terjá postava (: in to bi moralo biti, ako je kaj na tem rešničnega), da mora biti pri vsaki pobotnici, ktero stranka drugi osebi izroči, pooblastilo, ktero bi morala, kakor nakaznico sl. c. kr. davkarija pobotnici prilepiti, nastane vprašanje: Kedaj je bil ta novi nikjer drugod znani davek 50 kr. koleka k pooblastilu za vsako pobotnico potrjen?

Po vsem tem ne bo se nihče čudil, ako ta sl. c. kr. davkarija celo za uradne pobotnice kolek zahteva. Na osebno pritožbo stranke zoper tako nepostavnost bil je ves odgovor: Richtig! Gestern habe ich den Bock geschossen—sonst passiert das nur Anderen. Tako opravičbo naj si č. bralec sam tolnači.

Deskle, 22. sept. Mnogokdo prebravši dosedanja popisovanja o sprejemu N. Veličanstva, mislil bi, da

na poti od Kanala do Solkana ni bil cesar od nikogar pozdravljen. A varal bi se, kajti tudi mi smo na cesti pod vasjó po svojih močeh napravili še precej lep slavolok, na katerem je plapolala slovenska trobojnica, cesarska in cesaričina zastava. Tu je presvitlega cesarja pričakovala praznično oblečena množica domačega ljudstva, župan s starestinstvom in učitelj s šolsko mladino, razpostavljeno na krajih ob poti držečo v rokah dolg venec cvetlic, kterega se je potrudila zviti tuk. gospa Jvancič. Ko smo zapazili, da se nam cesarski sprevod uže približuje, zapeli so otroci cesarsko himno tako, da so jo baš končali, ko se cesar pripelje mimo otrok. Videlo se je, da je preblagemu Očetu ugajala cesarska pesem iz otročjih grl, kajti s smehljajočim obrazom se je otrokom in učitelju iz kočije zahvaljeval. Na to smo vsi unisono zaupili: „Živio naš presvitli cesar, živio!“ pred slavolokom se cesar ustavi, kjer ga vrlí naš župan g. Andrej Konjedic v slovenkem jeziku nagovori.

Tu mu podasti deklici g. Ivančiča vsaka svoj šopek, kar je radostno sprejel. Po še nekolikem pogovarjanju z g. županom, se cesar odpelje proti Plavam, kjer ga je tamošnje ljudstvo tudi srčno pričakovalo. Plavčanje niso hoteli za drugimi zaostati; tudi oni so svojemu Vladarju v čast napravili prav okusen slavolok, okrašen z raznim lepotičjem, s slovensko, cesarsko in cesaričino zastavo, kateri je nosil napis: „Iz srca udani vskliknemo svojemu cesarju: živio!“ Ko se cesarska kočija ustavi, pokloni N. Veličanstvu županova hčerka Ana Konjedic lep šopek, kterega s smehljajem hvaležno sprejme. Ljudstvo je pa med tem vedno z navlušenjem vpilo: „Živio naš cesar“, dokler se mu kočije cesarskega spremstva izpred oči ne zgube drdraje proti Solkanu.

Smelo trdim, da 12. dan meseca septembra 1882 ostane nam, toliko mladim, kakor starim vedno v najblažem spominu.

Iz tržaške okolice, 29. sept. Gledé novotarij se Trst lahko ponaša z vsakim stolnim mestom. Če je le kje kaj dobrega, koristnega i lepega, v našem mestu gotovo najde privržencev. Med najnovejše koristne i več ali manje potrebne iznajdbe našega stoletja pripada i električna luč. S takimi lučmi so najpopreje razsvetili mol št. II. v novi luki. Na večer 18. avg. je nastopilo svoj poklic 5 takih svetilnic; a večer za tem je bilo uže 8 nebesnih lampijonov. Po nekoliko večerih so bile prenehale svetiti, mogoče zavoljo nekaterih poprav, ali sedaj goré redno vsak večer. Vsaka teh je močna 900 navadnih sveč. Tudi na razstavnem prostoru blišče se enake luči, i menda jih je 37, ki noč promenjajo v beli dan. Tudi zasébniki, trgovci so jih pričeli rabiti, n. pr. Leone Napoli v svoji prodajalnici na Corsi. S prva so mislili, da tako intenzivna svetiloba zamore škodovati očem; kar pa ni res! — kakor so i najnoveje poskušnje dokazale. Naj tú pri priliki povemo, da 18. sept. na večer, ko se je vršila razsvečava mesta, luke i okolice na čast visok. pohoda c. k. obitelji, ste s krova k. grške vojne ladije blisketali dve elek. luči, katerih vsaka je bila močna 90.000 navadnih sveč. Z ladije „Ipsara“ ste razsvitali mesto, okolico i morje od preluka preko Miramara do kriške luke. (Konec prih.)

Iz Trsta, 4. okt. V soboto, 30. sept. obhajal i smo spomin na petstoletnico pridruženja tržaškega mesta habsburški dinastiji. Tega dne so izročili trž. pooblastenci pred 500 leti mesto Trst v varstvo Leopoldu, vojvodi Avstrije, Štajerske, Koroške in Kranjske in tako d. Dasi se je ta spomin obhajal prav za prav one slovesne dneve, ko je bila visoka cesarska rodbina v Trstu, pričakovalo se je vendar, da se tudi 30. sept. mesto kolikor toliko preobleče v praznično obleko. Ali motili smo se; ni ga bilo videti lišpa ali znamenja, ki bi bilo spominjalo na srečni mejnik, s katerim je začela nova doba za Trst. Vse je ostalo, kakor druge delalnike, in to je vendar ljudstvo o-upnilo. Razglasila se so ta dan tudi odlikovanja razstavljalcev in sicer v Politeama Rosetti. Udležilo pa se je te slovesnosti še ne 2000 ljudij, v tem ko so jih na vsaj 3, 4 krat toliko pričakovali; prostora bi bili imeli dovolj. Najprej je pozdravil občinstvo razstavní predsednik K. pl. Reinelt, potem pa namestnik bar. Depretis. Oba sta povdarjala zvestobo trž. mesta in še večje upanje izraževala za bodočnost. Odlikovanih je bilo 2194 in sicer je dobilo 146 razstavljalcev častne diplome, 429 zlate svetinje, 674 srebrne svetinje, 652 bronaste svetinje; potem 113 sodelalcev zlate svetinje, 104 srebrne svetinje, 59 bronaste svetinje, 4 svetinje za zasluge in 13 diplome za zasluge. Ob 2 pop. je bila slovesnost pri kraju, ker imena odlikovancev so se 11/2 uro prebirala. Popoldne se je nakopičilo v razstavnih prostorih ka kih 10000 ljudij, ob 8. uri so začele pa rakete švigati proti nebu, v tem ko je vojaška godba svirala na ladiji in je prepeval močan moški zbor razne pesmi.

Sredi najlepšega dela veselice zaslišijo na ladiji zaduhel grom, in kmalu se je izvedelo, da je poknil možnar, ki je bil na ladiji, na kateri je svirala godba polka Leopoldovega (sedaj v Gorici bivajočega). Dve-ma vojakoma, godcema, še mladiņa, je noge razdró-

bilo. To je napravilo veliko zmešnjavo, in govorilo se je mnogovrstno o vzrokih, zaradi katerih se je možnar raztreščil ravno zadaj za godbo, pod nogami vojaških godcev. Nekteri solijo, da se je poskusila zopet demonstracija, pomenljivega dne 30. sept.; policija pa trdi, da je po nesreči možnar razpoknil. G. Ottini, ki so ga z Ital. poklicali za umetne ognje, je zdaj v preiskavi; vsekakor pa je čudno, da se se je tudi ta dan takó izvršil.

Slovenska društva tržaška pa so šla v nedeljo k sv. Ivanu obhajati 500 letnico, in so jim domači svetivanski pevci prekrasno peli veliko mašo, po kateri so zapeli zahvalnico in Hribarjevo kantato s cesarsko himno. Slovenci so bili tedaj edini, ki niso pozabili, kakó je treba cesarski hiši čast skazovati. Drugi Trst pa je tišal, in „Independente“ in še drug list še omenila nista 30. sept., in kdo bo še trdil, da v Trsta ni gnjilobel!

Trž. dež. sodnija išče zdaj toveriša Oberdankovega, ki je v Ronkih utekel. Ta irredentovec, Demeter Rogasa z imenom, je rojen v Bujah v Istri, je 26 star, pa pravi, da se že po Rimu zopet spreha. — Trž. list „Cittadino“ opominja irredentovce, da naj bodo pametni, češ, da je na Primorskem poleg Lahov vendar polovica Slovanov (a vendar vsaj toliko?! Ur.); da je torej treba Slované prej poitalijaniti; potem še le nastane doba za aneksijo od strani Italije, kakor se je to godilo 1859 in 1866. Ta irredentovec, g. Cittadino, je zares še moder, kakor vidite.

Politični pregled.

Cesarjevič Rudolf s svojo visoko soprogo Štefanijo se je vrnil z velikih lovov na Ogerskem.

Veliko nejevoljo je bilo vzbudilo med Čehi, da je bil došel v dež. zbor češki samo rektor nemškega oddelka praškega vseučilišča; zdaj pa se je postava sprejela, po kateri imata oba rektorja, torej tudi češkega oddelka, osebno poslaniško pravico v dež. zboru.

Cesar je podaril zopet 25.000 gl. za Korošce, po povodnji poškodovane.

Volilno reformo je cesar potrdil 4. okt.

V Požunu (Prešburgu) na Ogerskem so nastali poslednje dni veliki nemiri zoper jude. Ljudstvo se je zbiralo tisočero in pozno v noč kazalo glasno in demonstrativno svojo nejevoljo zoper jude. Nekterim odrtnikom je tudi robo iz hiš pometalo. Poslanca Simony in Istoczy, ki sta že večkrat javno šibala obnašanje judovsko, sta bila pa pri istem ljudstvu te dni v veliki časti. Ali ona dva, zlasti navzoči Simony, nista ljudstva ščuvala, ampak je poslednji ponavljano grajal javno rogoviljenje proti judom. Toda judje so ljudstvo mnogostransko žalili s predrznim obnašanjem, in policija je bila prešibka, da bi zadržala demonstracije. Vendar se judom ni nič zgodilo, pač pa so oni kmeta iz požunske okolice do smrti pretepli. Poleg tega je judovsko časopisje vse dogodke pretiralo in nesramne laži na celih straneh svojih predalov raznašalo, takó da sam požunski judovski list je moral laži kot take označevati in preklicavati ter dopisnike judovske že večkrat grajati. Došlo pa je okoli 10.000 vojakov v Požun, in so že to mesto pomirili. Vnel se je nemir pa v okolici požunski, in judje kličejo na pomoč še toliko vojakov tudi za okolico požunsko. Kmetje so tudi razsrjeni, da judje nesramno kristjane žalijo. Judje kličejo pomoč, kakor v vojski, in prosijo, da bi se kar streljalo na ljudstvo, ki ni razjarjeno po krivici. Previdni politični svet je že kedaj prorokoval, da judje so nesreča zlasti Ogerski in Galiciji; vse plemstvo so že podjarmili in tisoče in tisoče kmetij pokupili, takó da zdaj oni s svojim kapitalom gospodarijo nad temi deželami. Ogerska vlada daje ostre ukaze proti demonstrantom; gotovo da napravi mir; ali judovskega prašanja ne odstrani več z lahka tudi še toliko mogočna vlada.

Na Italijanskem vre zaradi novih volitev; republikanska stranka se vedno bolj krepi in množi. Ta stranka je tudi ital. kroni nevarna in goji v sebi Irredento najhujše vrste. Ital. vlada se nekako čudno obnaša proti Irredenti, kateri dopušča vedno več novih časnikov.

V Egiptu so zdaj Angleži gospodarji, za Turčijo se ne zmenijo veliko in napravijo mir, kakor bo njim ugajalo. Zato so pa strune napete med tema dvema vlastima. — Na kolodvoru pri

Kajiri se je vnel vlak poln streljiva za vojaško armado. Sumničijo, da je tu hudodelniška roka pomagala ogenj širiti, če ne tudi zanetiti. — V Kajiri je začela komisija zoper vstajunke. Garda pojde domu 30. okt.; 10.000 mož ostane v Egiptu. Železnica med Kajiro in Aleksandrijo je zopet odprta.

Domače stvari.

Vabito. P. n. gospode naročnike, katerim je naročnina potekla, vjudno vabimo, da nam pošljejo naročnino za prihodnje četrtletje. One gg. naročnike, ki so na dolgu za preteklo mesec, iskreno prosimo, naj zaostanke poravnajo, da bo moglo opravištvostvo svojim dolžnostim zadostiti. Nekteri so pa še na dolgu od prejšlega leta; po večkratnih prijaznih opominih prosimo vjudno tudi te, da bi storili svojo dolžnost. Vse gg. naročnike pa prosimo, da ostanejo zvesti našemu listu, in da skušajo tudi novih naročnikov pridobiti, ker tako bo imela „Soča“ potrebno gnotno podlago za krepkejšo in raznovrstnejšo duševno delovanje.

Dne sv. Frančiška 4. t. m. god presvetlega cesarja je imel pontifikalno mašo sam knez in nadškof goriški. Trž. namestnik, bar. Depretis, ki je došel v terek v Gorico, je bil tudi navzoč. Poleg civilne in vojaške gosposke in naših veterancev udeležilo se je svečanosti mnogo ljudstva. Velika cerkev bila je vsa polna. — Zastave so bile razobesene samo na uradnih poslopih.

Naslednji razstavljalci iz naše pokrajine so odlikovani na tržaški razstavi: E. Diendonè, iz Tržiča (Monfalcon), kenični izdelki, bronasta svetinja. Moschitz, Tržič, kem. izdelki, bronasta svetinja. G. Bolle, Gorica, kem. izdelki, diploma priznanja. A. Lovi, Villanova, kmetijstvo, diploma priznanja. Kmetijska šola v Gorici, kmetijstvo, srebrna svetinja. Bar. L. catelli, Kormin, kmetijstvo, srebrna svetinja za sodelavce. Hekt. Ritter-Zah., Gorica, kmetijstvo, bronasta svetinja za sodelavce. Svilorejsko in vinorejsko poskuševališče, Gorica, za učne izdelke v tej stroki, diploma priznanja. Šolski svet, Gradiška, naučni izdelki, srebrna svetinja. C. Warhanek, Grad, sardelce, zlata svetinja. Prister in C., Gradiška, jedilni izdelki, srebrna svet. Graf Attems, Gorica, vina, zlata svet. A. C. Coronini, Gorica, puška, zlata svet. Poli in Broili Gorica, železni izdelki, srebrna svet. Skupna obrtna domača razstava, Gorica, bronasta svet. P. Aviani, Gorica, cement, srebrna svet. Fr. Pagani, Verboče (Merno), vina, zlata svet. Bratje Falcari, Kormin, mobilje, srebrna svet. M. Gasparin, Kormin, mobilje, srebrna svet. A. Gregorič, Gorica, bronasta svetinja. Obrtno društvo, Marijan, lesnina, srebrna svet. G. Goljevšček, Kanal lesnina, bronasta svet. Bratje Colognati, Gorica, lesnina, bronasta svet. Fed. Dottori, Ronki, sodelavec v lesnini zlata svet. R. Calligaris, Foljan, sodel. v lesnini, sreb. svet. Zemljem. Schiffel, Gorica, sodel. v lesnini, sreb. svet. A. Furlan, Foljan, sodel. v lesnini, bronasta sv. Košarska šola, Foljan, sodel. v lesnini, bronasta sv. G. Visintin, Foljan, sodel. v lesnini, bronasta sv. Calligaris, Folja, F. Cechet, Foljan, Pr. Vittori, Zagradom, A. Furlan, Foljan, košarnina, bronasta svet. G. Ritter, Gorica, tkanina, dipl. priznanja. Delniško društvo, Zagradom, tkanina, zlata sv. Ritter in Rittmeyer, Gorica, tkanina, zlata sv. Prelnica v Ajdovščini, tkanina, zlata sv. Ad. Moser, Gorica, tkanine, sreb. sv. G. Naglos, Bracaa, tkanina, sreb. sv. A. Cuzzi, Fara, tkanina, bronasta sv. Šols. svet. v Gradiški, ženski izdelki, bron. sv. Ana Stare, Tržič, obleka, bron. sv. P. Laščak, Gorica, strojne kože, bronasta svetinja. E. Ritter, Podgora, papir, diploma priznanja. Peter Potočnik, v Gorici, glasbeni izdelki (harmonij), srebrna svetinja. Vsem: 5 diplom priznanja, 9 zlatih svetinj, 21 srebrnih svetinj, 16 bronastih svetinj — 51 odlikovanj.

Na Kostanjevici pri oo. Frančiškani se je udeleževalo mnogo ljudstva, zlasti tudi iz gorenjih gorških krajev, redke svečanosti, zadnjič omenjene sedemstoletnice.

„L'Eco del Litorale“ je bil večraj zasežen, menda zaradi članka o Judih na Ogerskem.

Vabilo k domači zabavi, katero priredi bralno-podporno društvo v Gorici v nedeljo dne 8. oktobra ob 7. uri zvečer v svojih prostorih na Travniku praznovaje god presv. cesarja z govorom, petjem in srečkanjem na dva dobitka. Vsaka srečka stane 10 kr. K obilni vdeležbi vabi vse častite p. n. člane odbor.

Bogoslovne šole so začele ta teden. na novo se je oznanilo do zdaj 15 bogoslovcev, med temi 8 Goricanov. Najbrže da s temi številom ni še dopolnjevanje, ker iz sosednjih škofij dohajajo bogoslovci včasih tudi pozneje. Iz vseh škofij in vseh štirih let bo letos v Gorici blizu 60 bogoslovcev.

Poročilo o poreškem škofu dr. Zornu v „Edinosti“ od 4. t. m. je popolnem neresnično.

Odlikovanje. Poleg župana iz Verše g. Baldassija, dobil je tudi župan chiopriški g. Serravalle, zlati zaslužni križec s krono kot priznanje posebne previdnosti, izkazane v službi za javni red.

Na gimnaziji goriški se je oglasilo v I. razred na ital. oddelek 42, na slov. oddelek pa 60 učencev.

Na realki goriški se je letos vpisalo v vse razrede 165 učencev; za I. razred so jih je bilo oglasilo 50, pa jih neki okoli 10 vsiprijemne preskušnje ni prestalo.

Iz Šempasa nam poročajo: Vsa naša občina obžaluje, da odide od nas g. Anton Kosovelj, preljubljeni naš podučitelj. Par osebam na ljubo se je neki to zgodilo; zaslug za občino si taki „veljaki“ gotovo ne pridobijo.

G. vit. Schneid se ni dal preprostiti, da bi drž. poslanstvo še obdržal. Kolikor je zdaj znano, bodo Slovenci volili na njegovo mesto ljublj. župana in dež. poslanca g. Grassellija. Nemškutarji se ve da kandidujejo pa enega iz svoje srede.

Slika, lepo izdelana, smo videli te dni na oknih knjigarne Paternolijev v Gorici. Izvedeli smo, da jo je napravil mladenič, 23 let star, Slovenec, rojen v Šturji na Vipavskem. Ta slovenski rojak, sin ubogih staršev, Avgust Schlegl po imenu, poprijel se je, potem ko se je šolal nekoliko let v Gorici, kupčijstva; a ko so videli znanci in sorodniki njegov poseben dar za slikarstvo, poslali so ga na akademijo v Benetke, kjer se je učil 2 leti. Bil je poslednji čas v Firencah, in je tu, kakor v Benetkah, vse tečaje izvršil z odliko. Ako se posreči, da dobi še nadalje podpore, odide tudi letos na beneško akademijo nadaljevat svoje studije. Upati je, da ga bodo na pravem mestu podpirali, kakor zasluži, in Slovencem se je nadejati, da s tem jako nadarjenim rojakom pomnožijo malo številce lastnih umetniških močij.

Kranjski deželni zbor ima zaporedoma živahno seje; naši poslanci se možato drže nasproti oni umetni večini, ki je nad Kranjsko gospodarila in gospodovala, kakor da bi tamo ne prebivali Slovenci. Prih. (več o tem).

Nagrobni spominek dr. Bleiweisu prav lepo izdelan, dala je postaviti rodbina njegova. Napis v kamnu glasi se pod rodbinskim grbom poleg imena in častnimi naslovi; „Edino, kar nas tósi v bolesti, je zavest, da ves narod slovenski z nami vruč plaka na Tvoji gomili in, da bodeš živel večno v srcu njegovem“.

Presvitli cesar je z Najvišjo odločbo dne 1. t. m. odgovornemu uredniku „Tribüne“ g. Hainanu v znanj Vesteneckovo-litijski pravdi po deželni sodnji odmerjeno in po najvišem sodišči potrjeno šestmesečno kazeno premlatnostno odpustil. Ta znak Najvišje milosti je tudi za nas vesela novica.

Škof Strossmayer doživel je 1. okt. srečen dan. Svečano je odprl tega dne v Djakovaru velik in prekrasen božji hram, katerega je dal sezidati po svojih načrtih na svoje stroške, in ki, sezidan v romanskem in gotekem slogu, stane 2 in pol mil. gl. Stavba je umetniške vrednosti, kakor se jih je le malo izvršilo v tem stoletju. Svečanost je bila velika, in sam papež in naš cesar sta čestitala tega dne prvenemu patrijotu hrvaškemu, pravemu očetu domovine. 34 let je jugoslovanski mecen že škol, pa ves slovenski rod mu iz srca želi še mnogaja leta.

Archiv für Heimatkunde je zopet izšel od 7-10 pole; poleg so pridejane 4 pole listin in regist. Oglasili so se tudi novi delalci: prof. Sim. Rutar razpravlja nekdanje meje Tolminskega in Kranjskega; graški univ. prof. Biedermann pa obširno preiskuje vskoške naselbine na Kranjskem. Izdajatelj sam pa je začel na podlagi listin preiskovati upravno zgodovino Kranjske do združenja pod habsburško kiso. Prijateljem domače zgodovine Šumijev arhiv vnovič toplo priporočamo.

Popravek. V zadnji „Sočini“ številki beri na 1. strani v 3. predelku, v 6. vrsti od spodaj: 100 vojakov mušketerjev, namesto: nemškutarjev.

Odgovor g. Viktorju Dolencu, predsedniku delalskega podpornega društva v Trstu, na „Pojasnilo“ v „Edinosti“ od 4. t. m. G. Dolenc trdi, da ga je imenoval g. R. Dolencev v napitnici samo kot pomočnika rajnkemu dr. Lavriču na Gorškem; mi pa smo rabili za isto misel ime „soprodajatelj“, torej se mi z željo g. V. Dolencev vjemamo, kar je on pa prezl. G. Nabergerja smo 24. sept. zjutraj pri sv. Ivanu zapazili „tekajočega“ in to tudi v „Soči“ opomnili; zagotavljamo, da ga mi s tem nismo hoteli smešiti, ampak pristavljamo celó, da bi bili zlasti drugi dan mnogi gostje radi videli enako skrb in marljivost pri drugih odbornikih svetivanske svečanosti. G. Naberger je pri banketu napravil daljšo napitnico na različne strani, in sredi tega govora je napil tudi trž. namestniku bar. Depretisu. To ostane resnica, tudi če jo je kdo preslišal, ali če je komu zdaj neljuba. Gostje so se pa na tej napitnici čudili tಂಬolj, ko je bil prej odličan odbrnik svečanosti tudi pri banketu isto nalogo že izvršil, in so torej menili, da g. Nabergerja govor na to stran ob tej priliki ni bil na pravem mestu. Mi smo po tem takem na vse strani samo resnico poročali, in „pojasnili“ v „Edinosti“ so bila tedaj jako brezpotrebna. Uredništvo „Soče“.

Zahvala.

Podpisano predsedništvo šteje si v dolžnost izreči najtoplejo zahvalo vsem društvom, katera so prisostovala pri svečanosti blagoslovljenja zastave „Delavskega podpornega društva“ v Trstu 24. septembra t. l. iz sosedne nam Primorske.

Trst, 1. oktobra 1882.

Tajnik Predsednik
I. DOLINAR. V. DOLENEC.

Javna zahvala.

Od leta 1860 sem po nesreči silno trpel zaradi božjasti.

Bolezen ta me je nadlegovala, ker sem bil padei s hišnega, tretjega nadstropja. S prva so se napad ponavljali samo po dvakrat v letu, potem pa od leta 1874 prav hudo po vsak teden. Padal sem brez zavesti, škodoval sem si jezik in peniti se mi je začelo s krvjo v ustih, takó da sem bil zares prav po bit človek.

Vsi pomočki, katere smo starši in jaz porabili, niso nič zdali. Potem pa sem izvedel leta 1879 naslov gospoda dr. Silvija Boas-a od bolnika Hochmanna iz Karlsburga (v Sedmograškem), ki, kakor so mi povedali, je bil ozdravljen od božjasti po gospodu dr. Boas-u. Vsled tega sem prosil pismeno gospoda dr. Boas-a, da bi me začel zdraviti po svoji čudoviti metodi. Hvala Bogu, to je bila najveća sreća, ktere sem mogel biti deležen; kajti zdaj živim zopet zdravo življenje.

Eno leto je že, odkar me božjast ni napadala, čutim se v obče kot prerajenega na vsako stran, kot najzdravejši človek.

Iz hvaležnosti potoval sem ta mesec k gospodu dr. Boas-u in sem mu izkazal osebno svojo hvaležnost. Naj se pač obrnejo vsi, ki trpé zaradi krča ali nervoznosti, v božjem imenu zaupno do g. dr. Boas-a.

Josip Gáspár,
zasebnik.

Josip Gáspár
Kronstadt

Da je gospod Josip Gáspár to izjavo tukaj stopni uradno in lastnooročno podpisal, se potrjuje.

Kronstadt, 31. oktobra 1881
Za mestno glavarstvo
Aleksander Szaboz,
poličijski komisar.

Pečat
mestnega glavarstva
Kronstadt.

Javna zahvala.

Štejem si v sveto dolžnost, da izrečem po tej poti najprisernejšo zahvalo gospodu Dr. Al. Rojcu, ki me je po srečni operaciji rešil gotove smrti zaradi gnojenja v čevah, ki je bilo nastalo kot nasledek hudega mačuha, ter da ga prav gorko priporočam vsem, ki potrebujejo zdravniške pomoči.

V Kviškem, 20. septembra 1882.

TOMAŽIČ ŠTEFAN, štacunar.

Razglas.

Iz hleva deželne kmetijske šole v Gorici se bodo nekateri mladi plemenski biki čistega belansko-pingavskega plemena prodali. Oglase sprejema vodstvo.

Jožef Juch,

kamnarski mojster in posestnik rorov na Brežini in v Gorici ima v lastni hiši v ulici Via della Ginnastica, h. št. 4. veliko zalogo

napisnih in nagrobnih kamenov

vsake vrste, oblike in velikosti, v podobi križa, plošče, piramide, stoa itd., kakor tudi vsakovrstnega kamena za zidanje.

Vse po najnižji ceni.

Sprejema naročila za mesto in za deželo, za domače in zunanje kraje.

Z dnevom 1. oktobra se je odprla v Gorici

NOVA ZALOGA ISTRSKIH VIN

prve vrste v ulici Via della Croce, h. št. 9., kjer se dobivajo na debelo ali pa zaradi složnosti družinam na drobno v posodah od 57 litrov naprej.

CENA PRAV NIZKA PO DOGOVORU.

IVAN DUDINE.

Velika zaloga

šolskih knjig in pisnega orodja po najnižji ceni

Ferd. Wokulat,

knjigar.

V sladčičarni

Anton-a Baumann-a & Co.

v Gorici. Via Seminario št. 8

je izključna zaloga

vin pridelka pl. FABRIS-A iz Sv. Florijana v Brdih.
Vino burgundsko staro steklo po 70 kr.
Pikolit prav star " po 60 kr.
Kdor vzame več, se mu cena zniža.

A. Bein-ovi

STRELOVODI

za poslopja, zvonike, ladje i. t. d. iz netaljive tvarine, od visoke klade povlašeni, imajo pred družini prednost v tem, da jih ni treba nikdar popravljati, ker po g. Adolfu Bein-u sestavljena tvarina nikdar ne rujavi, med tem ko je treba pri navadnih vrhe večkrat pozlatiti, in dalje v tem, da so cenejši od navadnih železnih.

Cena (franko v Gorici):

Vsak drog za na vrh steehe pri poslopih z vso dotično pripravo vred stane . . . 24 gl. Krajsi drogi za na zvonike, ladje i. t. d. le 20 gl.

Pletene vrvi iz kotlovine ali drota, katere nadomestujejo odvodne droge, po debelosti od 25 kr. do 1 gl. 50 kr. za vsak meter.

NB. Pri naročbah naj se blagovoli naznaniti strelovodova izmera (dimenzija).

Edini pooblaščenec za izdelovanje in izpeljavo teh strelovodov je

g. Ant. Polli

v Gorici, „Corso Francesco Giuseppe“, št. 56.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprošto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovalneše žilodžne bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadežnostih, zoper beli tok, božjast, zoper srcopok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis, in v lekarni Alla Madonna v Korminu. Ena steklenica stane 30 novcev.

Dunaj. Pariz. London.

Čujte, glejte in strmíte!

Skupno oskrbnišvo velike tovarne za anglo-britansko srebro, ki je prišla na kant, prodaja vse blagu zelo pod cenilno vrednostjo. Proti vpošiljavi značka ali proti podvzetju 8-60 gl. dobi se izvrstna mizna posoda iz prefinega anglo-britanskega srebra (ki je stala prej 40 gl.), in vsak, ki se na njo naroči, dobi pismeno garancijo za 10 let, da ostane posoda bela.

- 6 miznih nožev s fino jekleno ostrino,
- 6 vilic iz pravega anglo-brit. srebra iz enega kosa
- 6 miznih močnih žlic iz anglo-brit. srebra,
- 6 f. žlic za kavo iz anglo-brit. srebra,
- 1 šib. zjemalnica za juho iz anglo-brit. srebra,
- 6 nožnih podlog iz anglo-brit. srebra,
- 1 močna zjemalnica za mleko iz anglo-brit. srebra
- 1 fina posoda za poper ali slakor,
- 6 fino izdelanih miznih tas,
- 6 lepih, močnih jajčnih kozarec,
- 6 finih jričnih žlic iz anglo-brit. srebra,
- 1 Kra-na srebarna tase 30 cm. dolga
- 1 čajniki prve vrste,
- 2 krasna dvoranska mizna svečnika,
- 64 komadov.

Dokaz, da moj oglas

ni slepaesk

se javno zaželim, blago nazaj vzeti, če ne ugaja. Čistilni prah za zgornjo posodo se dobiva pri meni skatljica po 15 kr.

Edor hoče torej imeti dobro in pravo blago, ne pa sleparije, naj pošlje zaupno, dokler ga je še kaj, z naslovom

J. H. RABINOVICZ, Wien,
Central-Depot der Anglo-Brit. Silberfabrik II.
Schiffaamtsgasse 20 a.
Čistilni prah za to posodo, skatljica po 15 kr.

Obleka za gospode, dečke in otroke.

Vedno gotova obleka na izbiro.

Za

JESENSKI IN ZIMSKI ČAS.

Za gospode, dečke in otroke

zgornja suknja od 9-25 gold., cela zimska obleka od 12-33 gold., zimska suknja od 12-40 gold., zimske hlače od 3.25-14 gold., cela obleka za dečke od 6-14 gold., cela obleka za otroke od 2-10 gold., zaprti plašč Sacco od 5.50-16 gold., ogrinjalo za v hiši od 8.50-16 gold., suknja za štacuno od 5.50-14 gold., plašč za štacuno od 10.50-20 gold., nepremočljiv deževni plašč od 12-17 gold., za dečke od 2-3 gold., gornjase od 1.20-3 gold.

Za gospé.

plašč za deč od 6-12 gold., zaprti plašč Sacco od 5-12 gold., zimska ogrinjalka od 8-30 gold., zimska jopa dolman od 13-40 gold., nepremočljiv plašč za dekle od 3-10 gold.

Ignacij Steiner v Gorici

nasproti nadškofijski palači

Pri njem je tudi velika zaloga vsakovrstne domače in tuje robe. Za lepo in trdno izvršitev naročil daje poročstvo.

Oprava za gospé

Tiskavnice najnovejše sestave, potrebujejo malo prostora, tiskajo s podvojeno naglo. (vinske prese) stjo proti prejšnjim tiskavnicam, so ročne, trdno in trajno sestavljene, es

izdelujejo najmanjše do največje velikosti za velike vinorejce. Garancija, pričevala od 1000 že izdelanih tiskavnic. Pisane podobne in cene na zahtevo brezplačno in franko. Grozdni mlini najnovejše sestave. Naročbe naj se podvižejo, P. MAYFARTH & Co. na Dunaji II. Praterstrasse 68. Parik in Frankfurt a. M.

POZOR!

Božjast.

Oni, ki bolehalo zaradi krča ali živcev, in vsi ki se zanimajo za take bolezni in iščejo gotovega zdravila, naj si zaupno priskrbe brošuro dr. Boas-a.

Brezplačno in franco jo razposilja

DR. BOAS

Paris, Avenue Kléber, 10

Champs-Élysées.

Bela Parlagi, prej firma Brachfeld et Wellisch München, zdá Paris Avenue Wagram, 29 ne razposiljajo več moje brošure ker sem jim jo odtgnil.

PRODAJA

OGLJA IN PREMOGA

po znižanih cenah.

Ulica Usina št. 1.